

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDU

7. června 2007*

Ve věci T-346/06 R,

Industria Masetto Schio Srl (IMS), se sídlem ve Schio (Itálie), zastoupená
F. Colonnou a T. Romolottim, advokáty,

navrhovatelka,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené C. Zadrou a D. Lawunmi, jako
zmocněnci,

odpůrkyni,

jejímž předmětem je návrh na odklad vykonatelnosti stanoviska Komise K(2006) 3914 ze dne 6. září 2006 k opatření zákazu týkajícímu se některých mechanických lisů značky IMS přijatému francouzskými orgány,

* Jednací jazyk: italština.

PŘEDSEDA SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

vydává toto

Usnesení

Právní rámec, skutkový základ sporu a řízení

- 1 Článek 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/37/ES ze dne 22. června 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se strojních zařízení (Úř. věst. L 207, s. 1; Zvl. vyd. 13/20, s. 349), použitelné na projednávaný případ, stanoví, že členské státy přijmou všechna nezbytná opatření, aby strojní zařízení nebo bezpečnostní součásti, na něž se vztahuje tato směrnice, mohly být uváděny na trh a do provozu pouze tehdy, neohrozí-li zdraví a bezpečnost osob, případně domácích zvířat nebo majetku, jsou-li náležitě instalována a udržována a jsou-li používána k určeným účelům.
- 2 Článek 4 odst. 1 směrnice 98/37 stanoví, že „[č]lenské státy nesmějí na svém území zakazovat, omezovat nebo bránit uvádění na trh a do provozu těch strojních zařízení nebo bezpečnostních součástí, které splňují [...] této směrnice [tuto směrnici]“.

- 3 Článek 7 odst. 1 směrnice 98/37 stanoví, že shledá-li členský stát, že strojní zařízení opatřené označením „CE“ nebo bezpečnostní součásti opatřené ES prohlášením o shodě užívané v souladu s jejich určeným účelem mohou ohrozit bezpečnost osob, případně domácích zvířat nebo majetku, přijme veškerá vhodná opatření pro stažení těchto strojních zařízení nebo bezpečnostních součástí z trhu nebo pro zákaz jejich uvádění na trh nebo do provozu či omezení jejich volného pohybu. Členský stát neprodleně uvědomí Komisi o takovém opatření a uvede důvody svého rozhodnutí.
- 4 Článek 7 odst. 2 směrnice 98/37 stanoví, že Komise co nejdříve zahájí konzultace se zúčastněnými stranami. Jestliže Komise po těchto konzultacích zjistí, že opatření je odůvodněné, neprodleně o tom uvědomí členský stát, který opatření přijal, a ostatní členské státy. Jestliže Komise po těchto konzultacích zjistí, že opatření je neodůvodněné, neprodleně o tom uvědomí členský stát, který opatření přijal, a výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce usazeného ve Společenství. Pokud rozhodnutí podle odstavce 1 vyplývá z nedostatku v normách a trvá-li členský stát nadále na svém původním rozhodnutí, Komise neprodleně uvědomí výbor za účelem zahájení postupu podle čl. 6 odst. 1.
- 5 Dne 8. srpna 2001 oznámila Francouzská republika Komisi meziministerské rozhodnutí ze dne 27. června 2001 o zákazu uvádění na trh a zákazu používání některých lisů pro zpracování kovů za studena značky IMS vyrobených navrhovatelkou (dále jen „rozhodnutí ze dne 27. června 2001“).
- 6 Rozhodnutí ze dne 27. června 2001 zakázalo uvedení do provozu a používání již vyrobených lisů značky IMS vzorů P40VE, P40VEI, P50VE a P50VEI, pro které byl Agenzia nazionale certificazione componenti e prodotti (Národní agentura pro certifikaci součástí a výrobků, ANCCP) vydán certifikát ES přezkoušení, s výjimkou případu, když byly uvedeny do shody s technickými předpisy použitelnými na

pracovní zařízení stanovená v článku R. 233-84 code du travail (zákoníku práce), jakož i uvedení na trh, uvedení do provozu a používání lisů značky IMS vzorů P40VE, P40VEI, P50VE a P50VEI, pro které byl Istituto certificazione europea prodotti industriali (Národní institut pro evropskou certifikaci průmyslových výrobků, ICEPI) vydán certifikát ES přezkoušení.

- 7 Conseil d'État (Francie) zrušil rozhodnutí ze dne 27. června 2001 rozsudkem ze dne 4. prosince 2002.
- 8 Francouzské orgány zaslaly Komisi dne 8. dubna 2005 dopis. V tomto dopise francouzské orgány uvádějí:

„[...] Dopisem ze dne 2. března 2004 Evropská komise informovala francouzské orgány, že za účelem přezkumu shody výše uvedených lisů značky IMS byl jmenován nezávislý znalec. V návaznosti na tento přezkum byl v dubnu 2004 očekáván znalecký posudek.

Dnešního dne francouzské orgány znovu žádají Evropskou komisi, aby skutečně provedla konzultační postup upravený v článku 7 směrnice [98/37].

3. Naléhavý charakter žádosti

Francouzské orgány sdělují Komisi novou skutkovou okolnost. Třebaže totiž Evropská komise nikdy nevydala své stanovisko ohledně odůvodněnosti či

neodůvodněnosti ochranného opatření přijatého Francií vůči některým lisům značky IMS, tento výrobce podal žalobu na náhradu škody u příslušného vnitrostátního soudu z důvodu pochybení, kterého se dopustila veřejná moc.

Francouzské orgány chtějí zdůraznit, že v rámci tohoto postupu ochrany (upraveného článkem 7 směrnice) jednaly vždy v souladu jednak s ustanoveními směrnice [98/37], a jednak s ustanoveními stanovenými Smlouvou o Evropské unii. Proto si přejí, aby jim stanovisko Evropské komise bylo sděleno co nejdříve.

4. Problematická situace z hlediska práva Společenství

Současná neexistence odpovědi Společenství staví francouzské orgány do obtížné situace z hlediska ustanovení článku 226 Smlouvy o Evropské unii. Podle tohoto článku přísluší totiž pouze Evropské komisi učinit zjištění ohledně opodstatněnosti ochranného opatření přijatého členským státem.

Pokud se případně jeví, že ochranné ustanovení není odůvodněné, přísluší tedy Komisi požadovat po dotčeném členském státu, aby zrušil své vnitrostátní opatření, ale také zahájit řízení o nesplnění povinnosti stanovené v článku 226 Smlouvy o Evropské unii.

Pouze na základě tohoto řízení tedy výrobce dotčený neodůvodněným opatřením může zahájit případná soudní řízení s cílem získat náhradu jemu vzniklých škod.

5. Odpovědnost francouzského státu

Aby francouzský stát mohl splnit své povinnosti v oblasti bezpečnosti a zdraví osob, ale také aby mohl zajistit svoji obranu ve výše uvedeném vnitrostátním řízení, francouzské orgány Evropskou komisi žádají, aby jim zaslala kopii znaleckého posudku o posouzení shody některých mechanických lisů značky IMS.“

- 9 Komise provedla přezkum těchto opatření a poté, co odmítla různé hypotézy neshody uplatňované francouzskými orgány, se na základě tohoto přezkumu ve stanovisku K(2006) 3914 vydaném dne 6. září 2006 (dále jen „sporný akt“) domnívala, že rozhodnutí ze dne 27. června 2001 bylo částečně odůvodněné.
- 10 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 6. prosince 2006 podala navrhovatelka žalobu směřující ke zrušení sporného aktu, jakož i žalobu na náhradu škody.
- 11 Samostatným podáním došlým kanceláři dne 18. ledna 2007 podala navrhovatelka na základě článku 242 ES projednávaný návrh na předběžné opatření směřující k odkladu vykonatelnosti sporného aktu.
- 12 Dne 19. února 2007 Komise předložila své písemné vyjádření k projednávanému návrhu na předběžné opatření. Navrhuje návrh na odklad vykonatelnosti zamítnout a uložit navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

- 13 Ústní vysvětlení účastnic řízení byla vyslechnuta na jednání konaném dne 1. března 2007.
- 14 Poté, co byla navrhovatelka vyzvána k předložení doplňujících informací týkajících se naléhavosti, této žádosti vyhověla podáním zapsaným do rejstříku soudní kanceláře dne 9. března 2007.
- 15 Komise předložila své vyjádření k těmto doplňujícím informacím podáním zapsaným do rejstříku soudní kanceláře dne 16. března 2007.

Právní otázky

- 16 Podle ustanovení článku 242 ES ve spojení s čl. 225 odst. 1 ES Soud může, má-li za to, že to okolnosti vyžadují, nařídít odklad vykonatelnosti před ním napadeného aktu.
- 17 Článek 104 odst. 2 jednacího řádu Soudu stanoví, že návrh na předběžné opatření musí označit předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, a rovněž skutkové i právní důvody, které *prima facie* (*fumus boni iuris*) odůvodňují nařízení navrhovaného předběžného opatření.
- 18 Podle ustálené judikatury může být odklad vykonatelnosti a jiná předběžná opatření soudcem příslušným pro rozhodování o předběžných opatřeních nařízena pouze v případě, že je prokázáno, že jejich nařízení je *prima facie* odůvodněné z hlediska skutkového i právního (*fumus boni iuris*) a že jsou naléhavá v tom smyslu, že je

nezbytné za účelem zabránění vážné a nenapravitelné újmě zájmům navrhovatele, aby byla vydána a provedena před rozhodnutím ve věci samé. Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních případně provede rovněž vážení proti sobě stojících zájmů (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 25. července 2000, Nizozemsko v. Parlament a Rada, C-377/98 R, Recueil, s. I-6229, bod 41, a ze dne 23. února 2001, Rakousko v. Rada, C-445/00 R, Recueil, s. I-1461, bod 73; usnesení předsedy Soudu ze dne 16. února 2007, Maďarsko v. Komise, T-310/06 R, Sb. rozh. s. II-15, bod 19).

- 19 Kromě toho má soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních v rámci tohoto celkového přezkumu širokou posuzovací pravomoc, a protože neexistuje žádné pravidlo práva Společenství ukládající mu předem určený postup analýzy pro posuzování nutnosti vydat předběžná opatření, je na něm, aby s ohledem na okolnosti projednávaného případu určil způsob, jakým musí být tyto jednotlivé podmínky ověřeny, a stanovil pořadí tohoto přezkumu [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. července 1995, Komise v. Atlantic Container Line a další, C-149/95 P(R), Recueil, s. I-2165, bod 23].
- 20 S přihlédnutím k zásadám připomenutým výše musí být přezkoumán projednávaný návrh na předběžné opatření.

K přípustnosti

K prima facie přípustnosti žaloby v hlavním řízení

— Argumenty účastnic řízení

- 21 Komise tvrdí, že žaloba na neplatnost, ke které se vztahuje projednávaný návrh na předběžné opatření je zjevně nepřipustná, jelikož sporný akt není opatřením

s právně závaznými účinky, kterým by mohly být dotčeny zájmy navrhovatelky a které by podstatným způsobem měnily její právní postavení.

- 22 Komise mimoto uvádí, že i kdyby sporný akt mohl mít takové účinky, navrhovatelka by jím nebyla v každém případě bezprostředně dotčena.
- 23 Podmínka týkající se bezprostředního dotčení ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES totiž vyžaduje, aby napadená opatření Společenství přímo zakládala následky pro právní postavení jednotlivce a jejich adresátům pověřeným jejich provedením neponechávala žádnou volnost uvážení, a naopak, aby toto provedení bylo čistě automatické povahy a vyplývalo výlučně z úpravy Společenství, aniž by bylo třeba použít další zprostředkující předpisy.
- 24 Přitom mechanismus zavedený směrnicí 98/37 má podle Komise zejména následující znaky.
- 25 Zaprvé, členský stát, který přijme opatření na základě čl. 7 odst. 1 směrnice 98/37, o nich musí uvědomit Komisi. Podle Komise však oznámení těchto opatření není podmínkou odkládající jejich účinky. Jakmile jsou tato opatření přijata, jsou přímo použitelná na území členského státu, který je přijal.
- 26 Zadruhé, postup upravený směrnicí 98/37 nestanoví žádnou lhůtu, v níž je Komise povinna ukončit svůj přezkum opatření. Podle tvrzení Komise je tato pouze povinna

„neprodleně“ zjistit, zda je opatření, které jí bylo sděleno, odůvodněné. Toto zjištění je možné po konzultaci uvedené v čl. 7 odst. 2 pouze tehdy, pokud má Komise k dispozici veškeré nezbytné technické poznatky.

- 27 Zatřetí, podle Komise, pokud má Komise za to, že opatření není odůvodněné, je pouze povinna o tom uvědomit dotčený členský stát, aby tento posledně uvedený dotčené opatření odvolal, jakož i zúčastněnou stranu, aby tato měla k dispozici další skutečnost, která jí umožní napadnout opatření před vnitrostátním soudem. Stanovisko samo o sobě tedy nemůže rušit účinky vnitrostátního opatření.
- 28 Začtvrté, Komise má za to, že je-li opatření odůvodněné, je pouze povinna o tom uvědomit dotčený členský stát, jakož i všechny ostatní členské státy, aby přezkoumaly nutnost přijmout podobná opatření za účelem ochrany bezpečnosti a zdraví. I v tomto případě tedy nemůže mít stanovisko Komise samo o sobě v členských státech omezující účinky pro obchod s dotčeným strojním zařízením.
- 29 Zapáté, Komise uvádí, že stanovisko, na základě kterého považuje opatření za odůvodněné, se nezveřejňuje v Úředním věstníku ani nespouští mezi členskými státy žádný mechanismus vzájemného uznávání vnitrostátního opatření, kterého se stanovisko týká. Dotčené stanovisko totiž není přímo použitelné ve všech členských státech.
- 30 Navrhovatelka se domnívá, že žaloba v hlavním řízení je přípustná.

— Závěry soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních

- 31 Je třeba poznamenat, na základě ustálené judikatury, že ačkoliv je pravda, že otázka přípustnosti žaloby v hlavním řízení nesmí být v zásadě zkoumána v rámci řízení o předběžném opatření, aby nedošlo k předjímání věci samé, nic to nemění na tom, že může být proto, aby návrh na odklad vykonatelnosti aktu nebyl prohlášen za nepřipustný, nutné, aby navrhovatel prokázal existenci určitých skutečností umožňujících *prima facie* dospět k závěru o přípustnosti žaloby ve věci samé, na níž se zakládá návrh na předběžné opatření, s cílem zabránit mu získat cestou předběžného opatření odklad provádění aktu, jehož zrušení bude následně soudem Společenství zamítnuto, neboť jeho žaloba v hlavním řízení bude prohlášena za nepřipustnou [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. listopadu 1999, Pfizer Animal Health v. Rada, C-329/99 P(R), Recueil, s. I-8343, bod 89; usnesení předsedy Soudu ze dne 7. července 2004, Região autónoma dos Açores v. Rada, T-37/04 R, Sb. rozh. s. I-2153, bod 108].
- 32 Takové posouzení přípustnosti žaloby v hlavním řízení je vzhledem k naléhavosti řízení o předběžném opatření nutně souhrnné [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 12. října 2000, Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa a další v. Rada, C-300/00 P(R), Recueil, s. I-8797, bod 35; usnesení Região autónoma dos Açores v. Rada, bod 31 výše, bod 109].
- 33 V rámci návrhu na předběžné opatření může být totiž přípustnost žaloby v hlavním řízení hodnocena pouze na *prima facie* základě, přičemž cílem je posouzení, zda navrhovatel předložil dostatečné skutečnosti pro *a priori* odůvodnění závěru, že přípustnost žaloby v hlavním řízení není možno vyloučit. Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních může prohlásit tento návrh za nepřipustný pouze tehdy, pokud lze s určitostí vyloučit přípustnost žaloby v hlavním řízení. Jinak by rozhodnutí o přípustnosti ve stadiu projednávání návrhu na předběžné opatření, pokud by přípustnost této žaloby nebyla *prima facie* zcela vyloučena, znamenalo

předjímání rozhodnutí Soudu při rozhodování v hlavním řízení (usnesení předsedy Soudu ze dne 17. ledna 2001, *Petrolessence a SG2R v. Komise*, T-342/00 R, Recueil, s. II-67, bod 17; ze dne 19. prosince 2001, *Government of Gibraltar v. Komise*, T-195/01 R a T-207/01 R, Recueil, s. II-3915, bod 47, a *Região autónoma dos Açores v. Rada*, bod 31 výše, bod 110).

- 34 V projednávané věci zaprvé Komise v podstatě tvrdí, že žaloba v hlavním řízení je nepřijatelná z toho důvodu, že sporným aktem je její stanovisko, kterým rozhoduje o vnitrostátním opatření, a že tento akt tedy není rozhodnutím s právně závaznými účinky.
- 35 Podle ustálené judikatury mohou být akty nebo rozhodnutí, které mohou být předmětem žaloby na neplatnost ve smyslu článku 230 ES, pouze opatření s právně závaznými účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce a která podstatným způsobem mění jeho právní postavení (rozsudky Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1981, *IBM v. Komise*, 60/81, Recueil, s. 2639, bod 9, a ze dne 22. června 2000, *Nizozemsko v. Komise*, C-147/96, Recueil, s. I-4723, bod 25). Za účelem určení, zda má napadený akt takové účinky, je třeba se zaměřit na jeho obsah. Naopak forma, ve které byly akty nebo rozhodnutí přijaty, je v zásadě nerozhodná, pokud jde o možnost napadnout je žalobou na neplatnost (výše uvedený rozsudek *IBM v. Komise*, bod 9).
- 36 V tomto ohledu je třeba zaprvé poznamenat, že akt, jehož zrušení je navrhováno, je Komisí nazván „Stanovisko Komise“.
- 37 Je však třeba uvést, že v čl. 7 odst. 2 směrnice 98/37 není použito slova „stanovisko“ nebo rovnocenného výrazu. Naopak se v něm stanoví, že „[j]estliže Komise po těchto konzultacích zjistí, že opatření je oprávněné [odůvodněné], neprodleně o tom uvědomí členský stát, který opatření přijal, a ostatní členské státy“.

- 38 Zadruhé je třeba zdůraznit, že Komise v bodě 1 sporného aktu uvádí, že „je povinna po konzultacích dotčených stran rozhodnout o odůvodněnosti či neodůvodněnosti takových opatření“ (*neoficiální překlad*) a že „[j]estliže je opatření posouzeno jako odůvodněné, musí o tom uvědomit členské státy, aby mohly ohledně dotčeného strojního zařízení přijmout potřebná opatření.“ (*neoficiální překlad*)
- 39 S přihlédnutím k těmto skutečnostem a s ohledem na systematiku a účel směrnice 98/37 je třeba jednak podotknout, že se na první pohled zdá, že Komise má povinnost, a nikoliv pouhou možnost na základě ustanovení článku 7 směrnice 98/37 rozhodnout o vnitrostátním opatření, které jí bylo oznámeno. Krom toho je namístě zdůraznit, že se rovněž *prima facie* zdá, že Komise je povinna rozhodnout nikoliv o návrhu opatření, ale o vnitrostátním opatření přijatém členským státem, v jehož důsledku dochází k omezení volného pohybu dotčených strojních zařízení.
- 40 Mimoto je třeba připomenout, že na základě ustanovení čl. 2 odst. 1 směrnice 98/37 členské státy přijmou všechna nezbytná opatření, aby strojní zařízení nebo bezpečnostní součásti, na něž se vztahuje tato směrnice, mohly být uváděny na trh a do provozu pouze tehdy, neohroží-li zdraví a bezpečnost osob, případně domácích zvířat nebo majetku.
- 41 Nelze tedy *prima facie* vyloučit, že pokud Komise oznámí členským státům akt, ve kterém konstatuje, že strojní zařízení, která jsou předmětem vnitrostátního opatření, ohrožují zdraví a bezpečnost osob, případně domácích zvířat nebo majetku, a uvědomí o tom ostatní členské státy v souladu s ustanoveními čl. 7 odst. 2 směrnice 98/37, členské státy jsou následně povinny v souladu s čl. 2 odst. 1 a s čl. 7 odst. 1 směrnice 98/37 přijmout všechna nezbytná opatření, aby strojní zařízení nebo bezpečnostní součásti byly staženy z trhu, zakázáno jejich uvádění na trh a do provozu nebo omezen jejich volný pohyb.

- 42 Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních tudíž nemůže v tomto stadiu vyloučit, že zjištění Komise o odůvodněnosti vnitrostátního opatření přijatého členským státem na základě čl. 7 odst. 1 směrnice 98/37 a sdělení této informace ostatním členským státům v souladu s čl. 7 odst. 2 uvedené směrnice podstatným způsobem mění právní postavení výrobce strojních zařízení dotčených aktem Komise tím, že brání tomu, aby tato strojní zařízení byla uvedena na trh nebo do provozu na trhu členských států, kterým je tento akt určen. Nelze tedy *prima facie* vyloučit, že akt Komise může mít právně závazné účinky pro výrobce strojních zařízení dotčených tímto aktem.
- 43 Argumentace Komise musí být odmítnuta rovněž ve zbývající části.
- 44 Zprvée Komise totiž uvádí, že „nepřijetí podobných opatření členským státem po sdělení stanoviska Komise může být sice předmětem řízení o nesplnění povinnosti podle článku 226 Smlouvy, ale z důvodu porušení relevantních ustanovení směrnice, a nikoliv z důvodu porušení výše uvedeného stanoviska“.
- 45 Aniž by bylo v rámci projednávaného návrhu na předběžné opatření nezbytné rozhodnout o právním základě, o který by se mohla opírat případná žaloba pro nesplnění povinnosti, stačí uvést, že Komise tedy připouští, že v důsledku přijetí jejího stanoviska je ostatním členským státům uložena povinnost.
- 46 Zadruhé, je třeba podotknout, že z okolnosti, že nedochází k vzájemnému uznání vnitrostátního opatření, jak tvrdí Komise, *prima facie* vyplývá, že Komisi přísluší provést posouzení odůvodněnosti vnitrostátního opatření a že je její věcí po tomto přezkumu rozhodnout, zda je toto opatření odůvodněné, částečně odůvodněné, nebo neodůvodněné.

47 Zatřetí, Komise tvrdí, že její stanovisko samo o sobě tedy nemůže rušit účinky vnitrostátního opatření, které jí bylo oznámeno na základě čl. 7 odst. 1 směrnice 98/37 a že je věcí dotčeného podniku, aby se obrátil na vnitrostátní soud za účelem odvolání opatření. *Prima facie* se sice zdá, že Komise nemá pravomoc umožňující jí zrušit vnitrostátní opatření, jelikož takovou pravomoc má pouze vnitrostátní soud, Komise však nemůže argumentovat tímto nedostatkem pravomoci, aby prokázala nedostatek povahy rozhodnutí aktu, kterým rozhoduje o platnosti vnitrostátního opatření. Mimoto nelze *prima facie* vyloučit, že by Komise také mohla zahájit řízení o nesplnění povinnosti proti tomuto členskému státu, pokud by sporné opatření nebylo v návaznosti na její stanovisko odvoláno nebo zrušeno.

48 V druhé řadě je třeba přezkoumat, zda navrhovatelka uvedla okolnosti, které přinejmenším na první pohled umožňují prokázat, že není vyloučeno, že je aktivně legitimována domáhat se u soudu částečného zrušení sporného aktu na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.

49 Komise totiž v podstatě tvrdí jednak, že se navrhovatelky mohou dotýkat pouze opatření případně přijatá členskými státy, a jednak, že členské státy měly prostor pro uvážení ohledně provedení sporného aktu.

50 Bezprostřední dotčení žalobce jakožto podmínka přípustnosti žaloby na neplatnost ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES vyžaduje, aby dotčené opatření Společenství mělo přímo účinky na jejich právní postavení žalobce a neponechávalo žádnou posuzovací pravomoc adresátům, kteří jsou pověřeni jeho provedením, přičemž toto provedení je čistě automatické povahy a vyplývá ze samotné právní úpravy Společenství, aniž by bylo třeba použít další prostředkující předpisy. To znamená, že v případě, kdy je akt Společenství určen orgánem členskému státu, jestliže je jednání členského státu k provedení tohoto aktu automatické povahy nebo jestliže jsou následky dotčeného aktu tím či oním

způsobem automatické, tento akt se tak bezprostředně dotýká jakékoli osoby dotčené tímto jednáním. Jestliže naopak akt ponechává členskému státu možnost jednat či nejednat nebo mu neukládá jednat v určitém smyslu, dotčené osoby se bezprostředně nedotýká samotný akt, ale jednání či nečinnost členského státu (usnesení Soudu ze dne 22. června 2006, Mayer a další v. Komise, T-137/04, Sb. rozh. s. II-1825, body 58 a 59).

- 51 Nezdá se, že by skutečnost, že akt Komise vyžaduje vnitrostátní prováděcí opatření, s přihlédnutím k použitelným ustanovením práva a v rozporu s tím, co tvrdí Komise, *prima facie* znamenala, že členské státy mohou ověřovat nutnost přijmout opatření podobná opatření zákazu posouzenému Komisí jako odůvodněné. *Prima facie* se totiž zdá, že nutnost přijmout taková nezbytná opatření posuzuje Komise, jelikož se zdá, že členské státy mají následně povinnost přijmout nezbytná opatření, která z takového zjištění vyplývají, a sice v souladu s čl. 2 odst. 1 směrnice 98/37 stáhnout strojní zařízení z trhu a neumožnit jejich uvedení na trh nebo do provozu, ohrožující bezpečnost a zdraví osob.
- 52 Je tedy namístě konstatovat, že není vyloučeno, že členské státy *prima facie* nedisponují žádným prostorem pro uvážení, jsou-li adresáty aktu, kterým je Komise na základě čl. 7 odst. 2 směrnice 98/37 uvědomuje, že vnitrostátní opatření zákazu uvádění na trh nebo do provozu některých strojních zařízení je odůvodněné nebo částečně odůvodněné. *Prima facie* se zdá, že členské státy, které jsou adresáty, mohou pouze zakázat uvedení na trh nebo do provozu strojních zařízení dotčených aktem Komise, kterým se prohlašuje vnitrostátní opatření za odůvodněné.
- 53 Mimoto je třeba odmítnout argumentaci Komise, že v případě, kdy ohledně strojních zařízení nacházejících se na území členského státu členský stát nezjistí žádné nebezpečí, protože například výrobce provedl potřebné změny, není povinen přijmout omezující opatření. *Prima facie* se totiž zdá, že členský stát nemůže

stáhnout z trhu a zakázat uvádění na trh a do provozu strojních zařízení, kterých se nedotýká akt Komise.

54 Závěrem této analýzy je namístě uvést, že se na první pohled zdá, že akt Komise ukládá členským státům, kterým je určen, zakázat uvádění na trh a do provozu strojních zařízení na území členských států, jakož i stáhnout strojní zařízení nacházející se na trhu. *Prima facie* se tak zdá, že akt Komise ukládá členským státům v určitém smyslu jednat a na první pohled jim neponechává možnost jednat, či nejednat, pokud podle Komise strojní zařízení mohou ohrozit zdraví a bezpečnost osob, zvířat nebo majetku.

55 *Prima facie* tedy nelze vyloučit, že je navrhovatelka sporným aktem bezprostředně dotčena.

56 Zatřetí, je třeba připomenout, že jiné subjekty než adresát rozhodnutí se nicméně mohou domáhat, že jsou tímto rozhodnutím osobně dotčeny pouze tehdy, jestliže je toto rozhodnutí zasahuje z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, Recueil, s. 197, 223).

57 Jelikož se stanovisko Komise týká výslovně a výlučně strojních zařízení vyrobených navrhovatelkou s přihlédnutím k rozhodnutí ze dne 27. června 2001 odůvodněné

jednak pokud jde o lisy P40VEI vyrobené do 4. srpna 2000, a jednak, pokud jde o lisy P40VE a P50VE, je namístě se domnívat, že *prima facie* nelze vyloučit, že se sporný akt navrhovatelky osobně dotýká.

- 58 Nelze tedy *prima facie* vyloučit, že je navrhovatelka sporným aktem bezprostředně a osobně dotčena, a že je tudíž žaloba v hlavním řízení přípustná.

- 59 Argumentace Komise směřující k prokázání zjevné nepřípustnosti žaloby v hlavním řízení tedy musí být odmítnuta.

- 60 Pro úplnost je třeba konstatovat, že v hlavním řízení navrhovatelka podala žalobu na náhradu škody na základě článku 235 ES a čl. 288 odst. 2 ES. Na základě poznatků, kterými disponuje soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních, přitom neexistuje žádný důvod se domnívat, že je tato žaloba nepřípustná.

K přípustnosti návrhu na předběžné opatření

- 61 Komise se domnívá, že navrhovatelka v části týkající se skutkových okolností návrhu na předběžné opatření neuvedla žádnou konkrétní skutečnost umožňující soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních posoudit vážnost a nenapravitelnost škody, a tudíž ani naléhavost, která by odůvodňovala nařízení požadovaného opatření o odkladu vykonatelnosti.

- 62 Návrh mimoto neprokazuje případnou příčinnou souvislost mezi tvrzenou škodou a domnělými účinky sporného aktu.

63 Návrh tedy nesplňuje podmínky čl. 104 odst. 2 jednacího řádu.

64 Je třeba připomenout, že podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora a čl. 44 odst. 1 jednacího řádu, na který odkazuje čl. 104 odst. 3 téhož řádu, musí žaloba obsahovat stručný popis žalobních důvodů. Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby umožnily žalovanému připravit svou obranu a Soudu rozhodnout o žalobě případně i bez dalších podpůrných informací. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je třeba pro to, aby byla žaloba přípustná, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby (viz usnesení Soudu ze dne 8. prosince 2005, *Just v. Komise*, T-91/04, Sb. VS, s. I-A-395 a II-1801, bod 35 a uvedená judikatura, a usnesení předsedy Soudu ze dne 17. února 2006, *Nijs v. Účetní dvůr*, T-171/05 R II, Sb. VS, s. I-A-169 a II-761, bod 23).

65 Je třeba jednak poznamenat, že ačkoliv je v projednávaném případě pravda, že návrh na předběžné opatření je sepsán stručně, nic to nemění na tom, že je srozumitelný a že vysvětluje, byť povšechně, jaké újmy je z důvodu sporného aktu navrhovatelka podle svého tvrzení vystavena.

66 Navrhovatelka totiž v podstatě tvrdí, že jelikož členské státy musí na základě sporného aktu přijmout opatření omezující nebo zakazující uvádění na trh nebo do provozu strojních zařízení dotčených tímto rozhodnutím, zhorší to její finanční obtíže, neboť by byl zasažen nejen prodej jejích strojních zařízení, ale také veškerá její činnost, která by tím mohla být vážně ohrožena.

- 67 Krom toho je namístě uvést, pokud jde o důkaz příčinné souvislosti mezi tvrzenou škodou a případnými účinky sporného aktu, že se jedná o otázku, která spadá do posouzení argumentů předložených navrhovatelkou, pokud jde o prokázání podmínky týkající se naléhavosti, a nikoliv o otázku přípustnosti návrhu na předběžné opatření.
- 68 Je tedy namístě se domnívat, že okolnosti uvedené navrhovatelkou v jejím návrhu jsou dostatečně jasné a přesné, pokud jde o hrozbu vážné a nenapravitelné újmy, kterou pro ni sporný akt představuje.
- 69 Návrh na předběžné opatření musí být tudíž prohlášen za přípustný.

K věci samé

K fumus boni iuris

— Argumenty účastnic řízení

- 70 Podle navrhovatelky je sporný akt neopodstatněný vzhledem k tomu, že Conseil d'État rozhodnutí ze dne 27. června 2001 zrušil rozsudkem ze dne 4. prosince 2002.
- 71 Podle Komise bylo rozhodnutí ze dne 27. června 2001 zrušeno Conseil d'État z důvodu vady řízení, které vedlo k jeho přijetí, a nikoliv z důvodů týkajících se

obsahu. Komise v podstatě uvádí, že jí tudíž stále příslušelo rozhodnout o opatřeních přijatých francouzskými orgány i přes toto zrušení ze strany Conseil d'État.

- 72 Komise se domnívá, že cílem postupu podle čl. 7 odst. 2 směrnice 98/37 je totiž zaručit stejnou úroveň ochrany zdraví a bezpečnosti v celém Společenství. Podle Komise umožňuje upozornit členské státy na případná nebezpečí, která vyplývají z volného pohybu strojních zařízení, které již byly předmětem omezujícího vnitrostátního opatření odůvodněného ve věci samé. Má za to, že užitečný účinek tohoto postupu by byl ohrožen, pokud by zrušení uvedeného opatření vnitrostátním soudem z důvodu vady řízení mělo Komisi nutně bránit, aby formulovala své stanovisko ohledně dotčeného opatření a sdělila jej všem členským státům.
- 73 Komise dodává, že jí článek 7 směrnice 98/37 ostatně nepřiznává oprávnění vzdát se rozhodnutí v případě, kdy ačkoliv oznámené vnitrostátní oznámení již není účinné, dotčený členský stát nevzal oznámení zpět, a dokonce následně požádal Komisi o rozhodnutí.
- 74 Podle Komise přitom francouzské orgány Komisi požádaly o přijetí sporného aktu dopisem ze dne 8. dubna 2005 i přes rozsudek Conseil d'État.
- 75 Komise konečně tvrdí, že účinky rozhodnutí vnitrostátního soudu, kterým se ruší vnitrostátní opatření, nemohou automaticky způsobovat protiprávnost takového opatření Společenství, jako je sporný akt, třebaže bylo přijato ve vztahu k vnitrostátnímu opatření.

— Závěry soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních

- 76 Je třeba poznamenat, že Conseil d'État rozsudkem ze dne 4. prosince 2002 zrušil rozhodnutí ze dne 27. června 2001.
- 77 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, se zdá, že důvody, které vedly ke zrušení rozhodnutí ze dne 27. června 2001, jsou irelevantní.
- 78 Je totiž namístě zdůraznit, že francouzské orgány nepřijaly nové rozhodnutí potvrzující závěry rozhodnutí ze dne 27. června 2001 vůči strojním zařízením vyrobeným navrhovatelkou, třebaže se zdá, že jelikož zrušení rozhodnutí ze dne 27. června 2001 bylo odůvodněno vadou řízení, nic nebránilo na základě skutečností obsažených ve spise tomu, aby neprodleně přijaly nové opatření za účelem ochrany zdraví a bezpečnosti pracovníků, kteří tato strojní zařízení používají.
- 79 Jestliže přitom postup stanovený v článku 7 směrnice 98/37 předpokládá, že vnitrostátní opatření bylo oznámeno Komisi, toto oznámení *prima facie* předpokládá, že toto opatření stále existuje v okamžiku jejího rozhodnutí.
- 80 Předmětem postupu stanoveného směrnicí 98/37 je totiž *prima facie* rozhodnout o opodstatněnosti vnitrostátního opatření, což předpokládá, že toto opatření existuje.
- 81 Komise se *prima facie* nemůže skrýt za důvody, které vnitrostátní soud vedly ke zrušení rozhodnutí, aby rozhodla, zda toto opatření existuje, či nikoliv. Mimoto nelze vyloučit, že v případě neexistence vady řízení, která vedla Conseil d'État ke

zrušení rozhodnutí ze dne 27. června 2001, by znění tohoto rozhodnutí bylo jiné nebo že by toto rozhodnutí bylo rovněž stíženo věcnou vadou bez ohledu na vadu řízení. Taková situace, kdy by Komise porušila překážku věci rozsouzené vnitrostátního soudního rozhodnutí, by mimoto *prima facie* vytvořila právní nejistotu, kterou nelze připustit.

- 82 Existence oznámení rozhodnutí ze dne 27. června 2001 nemůže mimoto *prima facie* stačit k tomu, aby toto rozhodnutí nebo jeho znění zůstalo v platnosti po jeho zrušení. Zdá se totiž, že Komise nerozhoduje o oznámení opatření, ale o samotném opatření.
- 83 Mimoto na základě čl. 4 odst. 1 směrnice 98/37 členské státy nesmějí na svém území zakazovat, omezovat nebo bránit uvádění na trh a do provozu těch strojních zařízení nebo bezpečnostních součástí, které odpovídají uvedené směrnici 98/37.
- 84 Jelikož v projednávaném případě bylo rozhodnutí ze dne 27. června 2001 zrušeno Conseil d'État a žádné jiné opatření nebylo francouzskými orgány přijato, zdá se, že vyrobená strojní zařízení musí být považována za zařízení, která splňují ustanovení směrnice 98/37 ve smyslu čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice, a tudíž se na ně vztahuje domněnka shody podle čl. 5 odst. 1 směrnice 98/37. Členské státy v důsledku toho *prima facie* nemohou zakázat, omezovat nebo bránit jejich uvádění na trh a do provozu na svém území.
- 85 *Prima facie* se přitom zdá, že sporný akt je vede k tomu, že jsou nuceny zakázat jejich uvádění na trh a do provozu při neexistenci jakéhokoliv vnitrostátního ochranného opatření přijatého v rámci postupu podle článku 7 směrnice 98/37, což se na první pohled zdá být v rozporu s režimem, který tato směrnice stanoví.

- 86 Odůvodnění sporného aktu se krom toho zdá být zjevně nedostatečným k zajištění přesné a správné informovanosti těch, kterým je určen.
- 87 Sporný akt totiž nijak nezmiňuje zrušení rozhodnutí ze dne 27. června 2001 Conseil d'État. Takové opomenutí může zjevně vytvářet dojem, že opatření, o kterém v září 2006 Komise rozhodla, ve Francii stále platí, třebaže se z důvodu zrušení Conseil d'État dne 4. prosince 2002 má za to, že nikdy neexistovalo.
- 88 Konečně je namístě zdůraznit, že se *prima facie* nezdá, že by skutečnost, že francouzské orgány v roce 2005 požádaly Komisi o vydání stanoviska, mohla Komisi opravňovat k tomu, aby porušila rozsudek Conseil d'État a následky tohoto rozsudku, pokud jde o akt odůvodňující oznámení podle směrnice 98/37. Tato žádost francouzských orgánů mimoto vede k otázce týkající se důvodů, které Komisi vedly k přijetí sporného aktu více než pět let po oznámení rozhodnutí ze dne 27. června 2001, třebaže toto rozhodnutí bylo o čtyři roky dříve zrušeno Conseil d'État.
- 89 *Prima facie* se totiž zdá, že z dopisu zaslaného francouzskými orgány Komisi dne 8. dubna 2005 vyplývá, že návrh francouzských orgánů byl odůvodněn především snahou obdržet rozhodnutí ze strany Komise, aby jim bylo umožněno zajistit si svou obranu v řízení o náhradě škody zahájeném proti nim navrhovatelkou.
- 90 Důvody související s bezpečností a zdravím pracovníků uplatňované jak Komisí v rámci projednávané věci, tak francouzskými orgány v tomto dopise se totiž zdají být nepochopitelné. Jednak totiž bylo třeba více než pět let k tomu, aby Komise přijala rozhodnutí, což se jeví neslučitelné s takovým cílem, který, jak se zdá, vyžaduje spíše naléhavá opatření. Krom toho francouzské orgány nepřijaly nové

opatření zákazu vůči strojním zařízením navrhovatelky i přes to, že zrušení rozhodnutí ze dne 27. června 2001 bylo odůvodněno vadou řízení, a že tudíž, za předpokladu, že opatření bylo nezbytné, se zdá, že nic nebránilo tomu, aby jej neprodleně přijaly za účelem zajištění ochrany zdraví a bezpečnosti pracovníků, kteří tato strojní zařízení používají.

91 Je třeba mimoto zdůraznit, že navrhovatelka při slyšení uvedla, aniž by jí Komise protiřečila, že strojní zařízení, která byla přezkoušena francouzskými orgány a o kterých se tyto orgány domnívaly, že mohou ohrožovat zdraví a bezpečnost osob, byla pozměněna ze strany francouzského podniku, který je koupil, a že se vady zjištěné na těchto strojních zařízeních na nich nevyskytovaly v okamžiku jejich prodeje navrhovatelkou.

92 Tato argumentace navrhovatelky, která se rovněž nezdá *prima facie* neopodstatněná, pokud jde o posouzení relevance zjištění Komise, tak jak vyplývají ze sporného aktu, vyžaduje přezkum, který v této fázi nemůže být proveden soudcem příslušným pro rozhodování o předběžných opatřeních.

93 S ohledem na výše uvedené zakládají skutkové a právní argumenty předložené navrhovatelkou v rámci jejího prvního důvodu návrhu s ohledem na skutečnosti, kterými disponuje soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních, velmi závažné pochybnosti ohledně legality sporného aktu. Za těchto podmínek nelze projednávaný návrh zamítnout z důvodu neexistence *fumus boni iuris*, takže je namíste přezkoumat, zda splňuje podmínku týkající se naléhavosti.

K naléhavosti

— Argumenty účastnic řízení

- 94 Ve svém návrhu se navrhovatelka v podstatě omezila na tvrzení, že sporný akt by mohl vážně ohrozit výkon její činnosti nebo jí dokonce zabránit v jejím pokračování. V podstatě v tomto ohledu tvrdí, že kromě přímé a nepřímé finanční újmy, která jí již vznikla z důvodu rozhodnutí ze dne 27. června 2001, by mohlo dojít ke značnému či osudnému zhoršení její finanční situace, pokud by členské státy na základě sporného aktu přijaly opatření zakazující uvádění na trh a do provozu strojních zařízení dotčených tímto rozhodnutím.
- 95 Při slyšení navrhovatelka v podstatě upřesnila nejen, že by byly dotčeny její prodeje lisů dotčených sporným aktem, ale že by mimoto v takovém případě mohla být závažně ohrožena pověst jejích strojních zařízení, což by se s ohledem na skutečnost, že se jedná o malý podnik, mohlo vážně dotknout celé její činnosti, a tudíž vést vzhledem k její současné finanční situaci k jejímu úpadku.
- 96 Navrhovatelka při slyšení rovněž uvedla, že je navíc vystavena nebezpečí, že proti ní budou podány žaloby na náhradu škody jejími zákazníky z důvodu tvrzené neshody strojních zařízení, která si tito zákazníci koupili.
- 97 Při tomtéž slyšení byla navrhovatelka vyzvána ke sdělení doplňujících informací ohledně jejího obratu a jejích prodejů v jednotlivých členských státech, ve kterých působí.

- 98 Na základě okolností, které sdělila soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních podáním zapsaným do rejstříku soudní kanceláře dne 9. března 2007, se obrat týkající se lisů vyrobených navrhovatelkou snížil z 2 599 943,18 eur za rok 2000 na 796 918,25 eur za rok 2006, zatímco celkový obrat podniku se snížil z 7 188 804,58 eur za rok 2000 na 4 188 829,20 eur za rok 2006.
- 99 Navrhovatelka mimoto vysvětluje, že z důvodu poklesu obratu musela využít financování a vyšších úvěrů u bank, přičemž její zadlužení se zvýšilo z 1 679 788 eur během roku 2000 na 2 686 237 eur na konci roku 2005, a k tomu navíc poskytli společníci během prvních měsíců roku 2006 dodatečné finanční prostředky ve výši 200 000 eur.
- 100 Vzhledem k její současné situaci by přitom další snižování obratu společnosti mohlo podle navrhovatelky její věřitele a zvláště banky vést k tomu, že by jí odejmuli úvěry, v důsledku čehož by se dostala do úpadku.
- 101 Navrhovatelka má mimoto v podstatě za to, že zachování sporného aktu by se mohlo dotknout jejího soutěžního postavení, a že by z toho vyplývající škodu nebylo možné náležitě nahradit náhradou škody v rámci soudního řízení, zatímco opatření odkládající vykonatelnost by mohlo umožnit takovým následkům na trhu zabránit.
- 102 Komise má v podstatě za to, že navrhovatelka neprokazuje, že jí z důvodu sporného aktu hrozí vážná a nenapravitelná újma.

- 103 Úvodem je třeba podotknout, že Komise ohledně přípustnosti návrhu na odklad vykonatelnosti tvrdí, že navrhovatelka neprokazuje příčinnou souvislost mezi škodou, které se dovolává, a případnými účinky sporného aktu. Komise tvrdí, že případná újma, která by navrhovatelce mohla vzniknout, nemůže totiž vyplývat ze sporného aktu, ale z opatření, které by přijaly členské státy v návaznosti na tento akt Komise.
- 104 Krom toho Komise v první řadě uvádí, že hospodářská újma, které se navrhovatelka dovolává, je zcela hypotetická, protože navrhovatelka neprokazuje, že byla přijata prováděcí opatření – nebo že jsou přijímána – členskými státy v návaznosti na přijetí sporného aktu Komisí.
- 105 Mimoto Komise tvrdí, že i kdyby taková opatření byla přijata, mohla by z nich pro navrhovatelku vyplývat pouze finanční újma, která je pojmově napravitelná.
- 106 V druhé řadě Komise v podstatě tvrdí, že informace poskytnuté navrhovatelkou neprokazují, že jí vznikla vážná a nenapravitelná újma.
- 107 Zaprvé Komise tvrdí, že nemůže vědět, kolik typů a jaké typy lisů byly navrhovatelkou v posledních letech vyrobeny a uvedeny na trh, ale že na základě informací, které se jí podařilo shromáždit na internetu, navrhovatelka v současné době vyrábí a uvádí na trh přinejmenším 17 typů lisů, z nichž pouze 3 byly dotčeny rozhodnutím ze dne 27. června 2001, a v důsledku toho sporným aktem.

- 108 Zadruhé se údaje poskytnuté navrhovatelkou podle Komise vztahují pouze k celkovému obratu navrhovatelky a k jejímu obratu v odvětví lisů za období od roku 2000 do roku 2006, a vztahují se tedy k hospodářské situaci před přijetím sporného aktu a neodrážejí jeho následky.
- 109 Zatřetí Komise má v podstatě za to, že údaje za rok 2006 neumožňují určit účinky sporného aktu na obrat v odvětví lisů mezi přijetím sporného aktu a začátkem roku 2007.
- 110 Začtvrté Komise má za to, že údaje týkající se obratu navrhovatelky v odvětví lisů se vztahují bez rozlišení na všechny typy lisů vyráběné a prodávané navrhovatelkou. Navrhovatelka neposkytla žádný údaj týkající se vývoje specifického obratu z prodejů tří typů lisů, které byly předmětem vnitrostátního opatření zákazu a sporného aktu. Nepřináší tudíž důkaz o případném snížení obratu dosaženého z typů lisů dotčených sporným aktem.
- 111 Zapáté změny celkového obratu navrhovatelky neodrážejí podle Komise změny jejího obratu v odvětví lisů.
- 112 Zašesté Komise uvádí, že postupné snižování obratu v celém odvětví lisů (2 599 943,18 eur v roce 2000, 796 918,25 eur v roce 2006), s výjimkou období let 2003 až 2004, kdy se tento obrat zvýšil, nutně neodráží změny obratu v odvětví lisů v některých členských státech. Podle Komise se tak i přes snížení obratu v celém odvětví lisů mezi roky 2005 a 2006 (z 1 059 064,37 na 796 918,25 eur), obraty

v odvětví zjevně zvýšily, pokud jde o trh německý (z 262 512,07 na 333 812,75 eur), finský (z 36 150,00 na 50 025,00 eur), portugalský (z 31 531,50 na 49 845,00 eur) a polský (z 0 na 33 320,00 eur).

113 Zasedmé poskytnuté údaje podle Komise neprokazují žádnou souvislost mezi změnami obratu v celém odvětví lisů a změnami francouzského obratu na jedné straně a těmito změnami a změnami obratu ve všech ostatních členských státech na druhé straně.

114 Zaosmé Komise navrhovatelce v podstatě vytýká, že neposkytla žádný údaj umožňující posoudit, na jakém základě navrhovatelka vyčíslila své ztráty obratu, o kterých tvrdí, že je utrpěla z důvodu rozhodnutí ze dne 27. června 2001.

115 Zadeváté Komise tvrdí, že navrhovatelka neposkytla žádný údaj týkající se definice relevantního trhu a podílů na trhu, které měla celkově a v jednotlivých členských státech před přijetím a po přijetí sporného aktu. Při nedostatku jakékoli objektivní skutečnosti týkajících se rysů trhu s lisy a podílů na trhu navrhovatelky v tomto odvětví jsou přitom údaje poskytnuté navrhovatelkou ohledně jejího celkového obratu a jejího obratu v odvětví lisů podle Komise irelevantní. Neumožňují zejména určit, zda a jakém rozsahu odráží postupné snižování obratu navrhovatelky změny relevantního trhu, nebo zda může být způsobeno jinými faktory.

- 116 Závěrem se Komise domnívá, že žádná ze skutečností poskytnutých navrhovatelkou neumožňuje prokázat jednak, zda a v jakém rozsahu je snížení celkového obrátu a snížení obrátu v odvětví lisů navrhovatelky za roky 2000 až 2006 přímým následkem rozhodnutí ze dne 27. června 2001 a sporného aktu, a jednak, jaké jsou následky sporného aktu.
- 117 V třetí řadě Komise uvádí, že sporný akt a v důsledku toho i případná vnitrostátní opatření, které toto rozhodnutí vyžaduje, se týkají pouze 3 ze 17 typů lisů v současné době vyráběných a prodávaných navrhovatelkou. Sporný akt se tudíž nedotýká činnosti navrhovatelky, pokud jde o ostatní strojní zařízení, která vyrábí.
- 118 Podle Komise, vzhledem k nedostatku podrobnějších informací, i kdyby přijetí vnitrostátních opatření zákazu bylo bezprostředním a automatickým následkem oznámení sporného aktu členským státům, se navrhovatelce nepodařilo prokázat dopad, který by taková opatření mohla mít na její obrat, jelikož se totiž tato opatření týkají pouze 3 typů strojních zařízení ze 17. Navrhovatelka rovněž neprokazuje, že taková opatření automaticky povedou ke snížení jejího celkového obrátu, jistému odejmutí bankovních úvěrů a konečně k jejímu úpadku.
- 119 Ve čtvrté řadě má Komise v podstatě za to, že nedostatek snahy navrhovatelky podat návrh na odklad vykonatelnosti svědčí o nedostatku hrozby jakékoli vážné a nenapravitelné újmy. Navrhovatelka, informovaná o přijetí sporného aktu Komisí dne 11. října 2006, podala svou žalobu v hlavním řízení až 6. prosince 2006 a svůj návrh na předběžné opatření až 18. ledna 2007.

- 120 V páté řadě, pokud jde o případné zvýhodnění, které by vyplývalo ze sporného aktu pro soutěžitele navrhovatelky, Komise tvrdí, že sice nelze vyloučit, že rozhodnutí ze dne 27. června 2001 nebo sporný akt má pro navrhovatelku hospodářské následky nebo že je může mít, ale i kdyby takové účinky byly přímým následkem sporného aktu a nikoliv rozhodnutí ze dne 27. června 2001 nebo očekávání vnitrostátních opatření přijatých v návaznosti na sporný akt ze strany hospodářských subjektů, tyto účinky mají v každém případě vliv pouze na faktickou situaci navrhovatelky, a nikoliv na její právní situaci.

— Závěry soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních

- 121 Podle ustálené judikatury musí být naléhavost posouzena vzhledem k nutnosti předběžně rozhodnout, aby nebyla způsobena vážná a nenapravitelná újma účastníkovi řízení, který o předběžné opatření žádá (viz usnesení předsedy Soudu ze dne 10. listopadu 2004, *European Dynamics v. Komise*, T-303/04 R, Sb. rozh. s. II-3889, bod 65 a uvedená judikatura).
- 122 Ačkoliv finanční újma nemůže být s výjimkou mimořádných okolností považována za nenapravitelnou nebo i jen za obtížně napravitelnou, jelikož může být předmětem následného finančního vyrovnání, předběžné opatření je odůvodněné, pokud se jeví, že při neexistenci tohoto opatření by se navrhovatelka před vydáním rozsudku, kterým se končí řízení v hlavním řízení, ocitla v situaci ohrožující její existenci (usnesení předsedy Soudu ze dne 3. prosince 2002, *Neue Erba Lautex v. Komise*, T-181/02 R, Recueil, s. II-5081, bod 84).
- 123 Účastníkovi řízení, který se dovolává vážné a nenapravitelné újmy, přísluší, aby prokázal její existenci (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 12. října 2000, *Recko v. Komise*, C-278/00 R, Recueil, s. I-8787, bod 14). Hrozba újmy nemusí být

prokázána s absolutní jistotou, ale stačí, zvláště pokud způsobení újmy závisí na tom, že nastanou veškeré faktory, aby byla předvídatelná s dostatečnou mírou pravděpodobnosti [usnesení Komise v. Atlantic Container Line a další, bod 19 výše, bod 38, a usnesení předsedy Soudu ze dne 15. července 1998, Prayon-Rupel v. Komise, T-73/98 R, Recueil, s. I-2769, bod 38].

124 Zaprvé, pokud jde o příčinnou souvislost mezi škodou, které se navrhovatelka dovolává, a případnými účinky sporného aktu, je namíste připomenout, že, jak bylo rozhodnuto v bodě 54 výše, se na první pohled zdá, že sporný akt ukládá členským státům, kterým je určen, zakázat uvádění na trh a do provozu strojních zařízení navrhovatelky na území členských států, jakož i stáhnout strojní zařízení nacházející se na trhu a *prima facie* členským státům neponechává možnost jednat, či nejednat, ale naopak jim ukládá jednat v určitém smyslu.

125 Újma, o které navrhovatelka tvrdí, že jí může vzniknout, a sice zásah, pokud jde o prodeje jejích strojních zařízení dotčených sporným aktem a zásah do její pověsti, který by mohl ovlivnit celý její obrat, což by mohlo vést k jejímu úpadku, v důsledku toho nevyplývá z vnitrostátních opatření, která tento akt pouze v každém členském státě provádějí, ale vskutku ze sporného aktu jako takového, který na první pohled ukládá, aby taková opatření byla přijata.

126 Mimoto je třeba bez dalšího odmítnout argumentaci Komise spočívající v tvrzení, že v každém případě není prokázáno, že by členské státy do tohoto okamžiku taková opatření přijaly.

127 Jelikož je totiž předmětem návrhu na předběžné opatření právě zabránit přijetí takových opatření členskými státy v případě, že by podmínky pro nařízení takových předběžných opatření byly splněny, nelze očekávat, že uvedená opatření budou přijata k pozastavení účinnosti sporného aktu.

- 128 Zadruhé, je třeba konstatovat, že údaje poskytnuté navrhovatelkou prokazují postupné a významné snižování jejího celkového obratu v letech 2000 až 2006, jakož i konkrétně jejího obratu v odvětví lisů. Nezdá se, že by výjimky, které představují roky 2004 a 2006 a určité přesné výsledky v jednotlivých zemích, mohly tuto tendenci zpochybnit. Je třeba konstatovat, že toto snížení činí v průběhu sedmi let 42 %, pokud jde o celkový obrat, a 70 %, pokud jde pouze o odvětví lisů.
- 129 Z údajů předložených navrhovatelkou týkajících se jejích pasiv rovněž vyplývá její značné zadlužení u bank ve výši více než 2 600 000 eur na konci roku 2005.
- 130 Navrhovatelka v podstatě tvrdí, že zhoršení jejích současných finančních obtíží by pro ni mohlo být osudným. Toto zhoršení by jednak mohlo vyplývat ze zákazu uvádění na trh a do provozu strojních zařízení dotčených sporným aktem a jednak ze zásahu do její obchodní pověsti a do pověsti jejích strojních zařízení, který by mohl vyplývat z takového opatření zákazu, které by se mohlo dotknout jejího celého obratu.
- 131 Především je třeba uvést, že provedení sporného aktu by mohlo vést k zákazu prodeje typů strojních zařízení dotčených tímto rozhodnutím ve všech členských státech. Z toho vyplývající značné zhoršení finanční situace pro odvětví lisů se zdá být tudíž prokázáno s dostatečnou mírou pravděpodobnosti.
- 132 Obrat dosažený navrhovatelkou v odvětví lisů však v současné době představuje pouze o něco méně než 20 % jejího celkového obratu.

133 Je třeba tudíž přezkoumat relevanci argumentace navrhovatelky týkající se možného zásahu do její obchodní pověsti, který by mohl vyplývat ze sporného aktu, zásahu, v jehož důsledku by mohla být dotčena celá činnost navrhovatelky.

134 Nejprve je namístě se domnívat, že judikatura týkající se zásahu do pověsti podniku vyloučeného z veřejné zakázky, která odmítá tvrzení, že takový zásah je vážnou a nenapravitelnou újmou (usnesení předsedy Soudu ze dne 20. září 2005, *Deloitte Business Advisory v. Komise*, T-195/05 R, Sb. rozh. s. II-3485, bod 126, a *European Dynamics v. Komise*, bod 121 výše, bod 82) se nezdá relevantní pro účely rozhodnutí o takovém zásahu do pověsti, jako je zásah, který se v projednávaném případě může dotýkat navrhovatelky. Nezískání zakázky totiž nelze srovnávat se skutečností, že je část výrobků kvalifikována jako nebezpečná pro zdraví a bezpečnost osob.

135 V tomto ohledu je třeba uvést, že škodlivý charakter zásahu do pověsti podniku, jehož strojní zařízení jsou opatřena označením shody CE a jejichž bezpečnost je zpochybněna při neexistenci jakéhokoliv vnitrostátního opatření zákazu na základě směrnice 98/37, byl uznán Soudním dvorem (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 17. dubna 2007, *AGM-COS.MET*, C-470/03, Sb. rozh. s. I-2749, body 61 až 65).

136 V projednávaném případě je namístě se domnívat, že rozhodnutí Komise, které je na první pohled předurčeno, aby všem členským státům uložilo přijmout opatření omezující obchod, v projednávaném případě opatření zakazující uvádění na trh a do provozu uvedených strojních zařízení z důvodu nebezpečí, které tato strojní zařízení představují pro zdraví a bezpečnost osob, může představovat zásah do pověsti podniku, který tato strojní zařízení vyrábí.

137 Škodlivý charakter takového zásahu musí být v důsledku toho uznán.

138 V projednávaném případě je třeba rovněž vzít v úvahu skutečnost, že sporný akt neuvádí, ani že původní vnitrostátní opatření, a sice rozhodnutí ze dne 27. června 2001, bylo zrušena Conseil d'État, ani že v návaznosti na toto zrušení nebylo francouzskými orgány přijato žádné nové opatření.

139 S ohledem na zvláštní okolnosti případu a zejména na skutečnost, že navrhovatelka je malým podnikem s omezenou a specializovanou výrobou – hydraulických lisů a průmyslových strojních zařízení určených k řezání a ražení kovových dílů – je namístě se domnívat, že je právně dostačujícím způsobem prokázáno, že sporný akt zpochybňující ve všech členských státech bezpečnost některých strojních zařízení, která navrhovatelka vyrábí, může představovat zásah do její pověsti vůči celé její výrobě.

140 Argumentaci Komise směřující k tvrzení, že sporným aktem může být dotčena pouze část výroby navrhovatelky, nelze tudíž přijmout.

141 Je třeba tedy ověřit, zda je taková újma v projednávaném případě vážná a pro navrhovatelku obtížně napravitelná.

142 Zprvė takový zásah do obchodní pověsti podniku a do pověsti bezpečnosti jeho výrobků mu může způsobit újmu, která je z důvodu svého obtížně vyčíslitelného charakteru, obtížně napravitelná.

143 S ohledem na okolnosti projednávaného případu a na skutečnost, že navrhovatelka má omezenou a specializovanou výrobu, může být taková újma mimoto kvalifikována jako vážná, neboť takový zásah může mít působením sporného aktu účinky ve všech členských státech a v důsledku toho na všech trzích, na kterých navrhovatelka působí, a nikoliv pouze na jednom z nich.

144 Zadruhé, vzhledem jednak ke skutečnosti, že se jedná o malý podnik, a jednak k současné finanční situaci navrhovatelky může mít takový zásah do její pověsti nenapravitelné následky pro její výrobu jak v odvětví lisů, tak v ostatních odvětvích její činnosti, které se týkají rovněž obráběcích strojů, a v důsledku toho na její celkovou finanční situaci. Nebezpečí, že se brzy dostane do úpadku, se tudíž nezdá zcela hypotetické, ale je naopak předvídatelné s dostatečnou mírou pravděpodobnosti.

145 Zatřetí nelze vyloučit, že proti navrhovatelce budou podány žaloby na náhradu škody ze strany jejích kupujících, jak navrhovatelka tvrdí, pokud v souladu s čl. 7 odst. 1 směrnice 98/37 budou strojní zařízení, která si tito koupili, stažena z trhu. Kromě skutečnosti, že taková opatření mohou rovněž ohrozit obchodní pověst navrhovatelky u jejích kupujících, takové žaloby mohou velmi pravděpodobně zhoršit finanční situaci navrhovatelky, a tudíž přispět ke vzniku vážné a nenapravitelné újmy, které se dovolává.

146 S ohledem na zvláštní okolnosti projednávaného případu je namístě se vzhledem ke všem těmto skutečnostem domnívat, že výkon sporného aktu může navrhovatelce způsobit vážnou a nenapravitelnou újmu tím, že ohrozí její existenci, takže naléhavost požadovaných opatření se jeví nezpochybnitelná (viz v tomto smyslu usnesení předsedy Soudu ze dne 30. dubna 1999, Emesa Sugar v. Komise, T-44/98 R II, Recueil, s. II-1427, bod 131).

- 147 V tomto ohledu je namístě zdůraznit, že naléhavost, které se tak může navrhovatelka dovolávat, musí být soudcem příslušným pro rozhodování o předběžných opatřeních tím spíše vzata v úvahu, jak vyplývá z bodů 76 až 93 výše, že skutkové a právní argumenty předložené navrhovatelkou se jeví jako zvláště závažné (viz v tomto smyslu usnesení *Rakousko v. Rada*, bod 18 výše, bod 110, a usnesení předsedy Soudu ze dne 20. července 2006, *Globe v. Komise*, T-114/06 R, Sb. rozh. s. II-2627, bod 140).
- 148 Za těchto podmínek nemohou obstát ostatní argumenty Komise směřující ke zpochybnění existence vážné a nenapravitelné újmy ohrožující navrhovatelku.
- 149 Zprv je namístě odmítnout námitky Komise, že údaje poskytnuté navrhovatelkou neumožňují prokázat existenci nebezpečí vážné a nenapravitelné újmy.
- 150 V tomto ohledu nemůže obstát argumentace Komise, že újma nesmí být posuzována ve svém celku, ale pouze ve vztahu ke strojním zařízením dotčeným sporným aktem. Zásah do obchodní pověsti, kterým může být navrhovatelka poškozena, se totiž v projednávaném případě může dotknout všech jejích prodejů, a může tedy ohrozit nejen odvětví lisů, ale celou její činnost.
- 151 Navrhovatelce nelze krom toho vytýkat, že poskytla údaje týkající se pouze minulosti, v projednávaném případě let 2000 až 2006 včetně. Tyto údaje totiž soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních umožňují posoudit vývoj finanční situace navrhovatelky a posoudit relevanci jejích tvrzení, pokud jde o finanční riziko, kterému by byla vystavena, pokud by rozhodnutí Komise bylo

provedeno v členských státech opatřeními zakazujícími prodej dotčených strojních zařízení a stažením těchto zařízení, která jsou v provozu.

152 Krom toho nedostatek údajů týkajících se dopadu na prodeje strojních zařízení dotčených sporným aktem po jeho přijetí nelze vytýkat navrhovatelce, protože je jednak prokázáno, že sporný akt není zveřejněn v Úředním věstníku, a že tudíž její zákazníci nemohou vědět o jeho existenci, dokud jej členské státy neprovedou, a jednak, je rovněž prokázáno, že členské státy dosud nepřijaly opatření za tímto účelem.

153 Mimoto se zdá, že neuvedení způsobu výpočtu újmy vyplývající z přijetí rozhodnutí ze dne 27. června 2001 Francouzskou republikou nemá vliv na posouzení, zda je v rámci projednávaného návrhu prokázána naléhavost, jelikož vyčíslení případné škody mezi lety 2000 a 2006 navrhovatelkou není podmínkou proto, aby bylo rozhodnuto o odkladu vykonatelnosti sporného aktu s tím, že se totiž tato otázka týká žaloby na náhradu škody podané navrhovatelkou u francouzských soudů.

154 Konečně, nedostatek údajů týkajících se podílů na trhu navrhovatelky nemůže sám o sobě zbavit relevance údaje, které poskytla ohledně své finanční situace. S ohledem na postupné zhoršování finanční situace a nebezpečí, kterým ji může vystavit rozhodnutí způsobilé dotknout se pověsti jejích výrobků, se zdá skutečnost, zda jsou její podíly na trhu v odvětví listů významné, či nikoliv, irelevantní.

155 Zadruhé, je namístě odmítnout argumentaci Komise, že navrhovatelka tím, že nepodala dříve svou žalobu v hlavním řízení u Soudu, a tím, že nepodala

projednávaný návrh před soudcem příslušným pro rozhodování o předběžných opatřeních dříve, svým postojem prokazuje, že kritérium naléhavosti není splněno.

156 Nejprve je třeba poznamenat, že žaloba v hlavním řízení byla podána v dvouměsíční lhůtě stanovené čl. 230 pátým pododstavcem ES.

157 Je třeba dále uvést, že neexistuje lhůta pro podání návrhu na předběžné opatření před soudcem příslušným pro rozhodování o předběžných opatřeních.

158 I když je pravda, že rozhoduje-li soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních o naléhavosti, může být přiveden k posouzení, s ohledem na okolnosti případu, okamžiku podání návrhu na předběžné opatření (viz v tomto smyslu usnesení předsedy Soudu ze dne 9. července 2003, AIT v. Komise, T-288/02 R, Recueil, s. II-2885, bod 17), je třeba konstatovat, že žaloba v hlavním řízení byla podána dne 6. prosince 2006, zatímco projednávaný návrh byl zapsán do rejstříku soudní kanceláře dne 18. ledna 2007. Lhůtu mezi žalobou v hlavním řízení a návrhem na předběžné opatření nelze v projednávaném případě považovat za nadměrnou a neproazuje nedostatek naléhavosti uvedeného návrhu.

159 Zatřetí, za těchto podmínek není namístě v rámci posouzení vážné a nenapravitelné újmy rozhodnout o tvrzeních navrhovatelky týkajících se dotčení jejího soutěžního postavení, které v každém případě předkládá pouze velmi podpůrně a pouze v doplňujících informacích, které předložila soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních v návaznosti na slyšení.

160 Závěrem je namístě se domnívat, že podmínka naléhavosti je v projednávaném případě splněna.

K vážení proti sobě stojících zájmů

- ¹⁶¹ Komise v podstatě tvrdí, že vážení zájmů vede k zamítnutí návrhu na odklad vykonatelnosti, jelikož zájem Společenství na tom, aby byla zajištěna rovnocenná míra ochrany zdraví a bezpečnosti ve všech členských státech musí mít v každém případě přednost před zvláštním zájmem navrhovatelky.
- ¹⁶² Podle Komise je přitom cílem sporného aktu zajistit ochranu zdraví a bezpečnosti pracovníků, které by byly ohroženy strojními zařízeními dotčenými sporným aktem.
- ¹⁶³ Je nicméně nutno konstatovat, že Komisi trvalo více než pět let, než přijala sporný akt, aniž by zdraví a bezpečnost pracovníků, které má zajišťovat, odůvodňovaly rychlejší jednání z její strany.
- ¹⁶⁴ Jediné vysvětlení, které v tomto ohledu při slyšení mohla poskytnout, je, že musela vyhlásit výběrové řízení za účelem vybrání znalce pro zanalyzování strojních zařízení navrhovatelky a že toto výběrové řízení bylo delší, než se předpokládalo.
- ¹⁶⁵ Jednak Komise tato tvrzení neprokazuje. Krom toho se zdá málo pravděpodobné, že by Komise potřebovala pět let k výběru znalce, získání jeho posudku a vydání stanoviska v rámci postupu, jehož cílem je přijmout ochranná opatření, pokud strojní zařízení mohou ohrozit zdraví a bezpečnost osob.

- 166 Navíc je namístě připomenout, že sporný akt byl v konečném výsledku Komisí přijat až poté, co ji francouzské orgány požádaly o vydání stanoviska týkajícího se opatření, které oznámily, aby jim bylo umožněno bránit se v rámci řízení zahájeného před francouzskými soudy.
- 167 Krom toho Komise nezpochybnila tvrzení navrhovatelky, že od přijetí rozhodnutí ze dne 27. června 2001 k žádné nehodě nedošlo a jediná opatření v tomto ohledu přijatá francouzskými orgány byla zrušena Conseil d'État v roce 2002, aniž by v návaznosti na toto zrušení byla přijata nová opatření.
- 168 Je třeba konečně vzít v úvahu skutečnost, že skutkové a právní argumenty předložené navrhovatelkou v rámci jejího prvního důvodu návrhu na podporu *fumus boni iuris* zakládají s přihlédnutím ke skutečnostem, které má k dispozici soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních, velmi závažné pochybnosti ohledně legality sporného aktu.
- 169 Vážení zájmů tudíž nemůže vést k zamítnutí opatření na odklad vykonatelnosti, jak navrhuje Komise.
- 170 Závěrem, jelikož jsou podmínky nařízení odkladu vykonatelnosti sporného aktu splněny, je namístě vyhovět návrhu navrhovatelky.

Z těchto důvodů

PŘEDSEDA SOUDU

rozhodl takto:

- 1) Do vydání rozhodnutí Soudu o žalobě v hlavním řízení se odkládá vykonatelnost stanoviska Komise K(2006) 3914 ze dne 6. září 2006 k opatření zákazu týkajícímu se některých mechanických lisů značky IMS přijatému francouzskými orgány.**
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

V Lucemburku dne 7. června 2007.

Vedoucí soudní kanceláře

E. Coulon

Předseda

B. Vesterdorf